

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 1536

Dosar nr. 2934/1/2012

Şedința publică din 19 noiembrie 2012

Completul compus din:

Președinte – Rodica Cosma

Judecător – Florentina Dragomir

Judecător – Ioana Alina Ilie

Magistrat asistent – Mihaela Mustață

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – D.N.A a fost reprezentat de **procuror Carmen Bălășoiu**.

S-a luat în examinare plângerea formulată de petiționarul **Albăstroiu Ilie** împotriva rezoluției din 29.08.2011 emisă în dosarul nr. 280/P/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – D.N.A - Secția de Combatere a Corupției.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-a prezentat petiționarul.

Au lipsit intimății Costinu Viorica, Rotaru Cristina, Mera Luciana, Pop Adriana Roua, Cotta Florica, Pană Maria, Iorga Nicolae, Palade Luminița și Răileanu Cătălin Ionuț.

Magistratul asistent a învaderat instanței că intimata Pană Maria a fost citată prin notă telefonică la Curtea de Apel București, însă aceasta a fost restituită prin fax cu mențiunea că intimata s-a pensionat la data de 1 octombrie 2009.

A mai învaderat că au fost atașate dosarul nr. 280/P/2010 și lucrarea nr. 195/II-2/2012 ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – D.N.A – Secția de combatere a corupției.

Petiționarul Albăstroiu Ilie a învaderat instanței că nu a formulat plângere penală împotriva numitelor Pop Adriana Roua, Cotta Florica și Pană Maria, apreciind că nu se impune amânarea judecării cauzei pentru a se îndeplini procedura de citare cu aceasta din urmă.

Reprezentantul parchetului, față de precizarea petiționarului, a apreciat că dosarul se află în stare de judecată.

Înalta Curte, având în vedere mențiunea făcută de petiționar în sensul că plângerea formulată de acesta nu o vizează pe Pană Maria, a apreciat că procedura de citare este legal îndeplinită în cauză.

Petiționarul a depus la dosar motivele plângerii și un set de înscrisuri în susținerea acesteia, precum și o cerere prin care a solicitat să se constate neconstituționalitatea disp. art. 387 Cod procedură penală în raport de art. 16 pct. 1 și 2 și art. 21 pct. 1 și 2 din Constituția României.

Cu privire la această ultimă cerere, a precizat că se impune sesizarea Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Reprezentantul parchetului a susținut că cererea formulată de petiționar este inadmisibilă și se impune a fi respinsă ca atare încrât dispozițiile la care se face referire nu au legătură cu ~~plângerea~~ formulată în temeiul dispozițiilor art. 278¹ Cod procedură penală.

Înalta Curte, după deliberare, în baza art. 302 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992, a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 387 Cod procedură penală, acestea neavând legătură cu obiectul cauzei, respectiv plângerea formulată de petiționar, în condițiile art. 278¹ Cod procedură penală, împotriva rezoluției din 29.08.2011 emisă în dosarul nr. 280/P/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Cauze și Justiție – D.N.A - Secția de Combatere a Corupției.

În continuare, Înalta Curte, constatand că nu ~~mai sunt~~ alte chestiuni prealabile, în temeiul art. 278¹ alin. 6 Cod procedură penală, a acordat cuvântul la dezbatere.

Petiționarul a solicitat, în prealabil, să fie amânată pronunțarea pentru a putea lua cunoștință de motivarea dispoziției de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale, pentru a putea exercita calea de atac a recursului.

Pe fondul plângerii, a susținut că împotriva judecătorilor Pop Adriana Roua, Cotta Florica și Pană Maria a formulat o plângere, care face obiectul dosarului nr. 270 al D.N.A, instrumentat de un alt procuror, fiind neclar modul în care această plângere a ajuns în dosarul nr. 280.

A mai arătat că nu s-a plâns împotriva executorului judecătoresc Răileanu Cătălin Ionuț și a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București pentru nici o infracțiune, aspecte care sunt consemnate în rezoluțiile atacate.

A mai precizat că a formulat plângere la D.N.A împotriva judecătorilor Costinu Viorica, Rotaru Cristina și Mera Luciana întrucât i-au interzis accesul liber la justiție, încălcând dispozițiile art. 387 Cod procedură penală. În acest sens, a arătat că, încă din faza admisibilității în principiu, contestația în anulare a fost respinsă pe motiv că partea vătămată nu are acest drept, ci numai inculpatul.

A susținut, de asemenea, că a formulat plângere și împotriva procurorului Iorga Nicolae, care nu și-a îndeplinit obligația impusă de instanța supremă de a dispune începerea urmăririi penale pentru toate faptele și pentru toți făptuitorii pe care i-a reclamat și care, la data de 17 martie 2010, a emis o ordonanță în care arată că dosarul a fost soluționat prin adoptarea unei soluții intemeiate pe dispozițiile art. 18¹ Cod penal.

Pe de altă parte, a susținut că s-a plâns și împotriva judecătorului Costinu Viorica întrucât aceasta i-a respins plângerea pe care a formulat-o împotriva măsurilor dispuse de procuror, ca nemotivată, cu precizarea că procurorul a emis ulterior, la data de 29 martie, o altă ordonanță, prin care a dispus neînceperea urmăririi penale.

Reprezentantul parchetului a solicitat respingerea plângerii, ca nefondată și menținerea rezoluției atacate ca fiind temeinică și legală. A susținut că în mod corect s-a reținut din actele premergătoare efectuate că nu există indicii privind săvârșirea de către intimați a infracțiunilor reclamate.

ÎNALTA CURTE:

Asupra plângerii de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin rezoluția din 29.08.2011 emisă în dosarul nr. 280/P/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – D.N.A - Secția de Combatere a Corupției, în temeiul art. 228 alin.4 rap. la art. 10 lit. a din Codul de procedură penală, s-a dispus:

1. Neînceperea urmăririi penale față de numiții Costinu Viorica, Rotaru Cristina, Mera Luciana, Pop Adriana-Roua,

Cotta Florica, Pană Maria (judecători la Curtea de Apel Bucureşti), Iorga Nicolae şi Palade Luminiţa (procurori la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti), sub aspectul săvârşirii infracţiunii de luare de mită, prev. de art. 254 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, a infracţiunii asimilate corupţiei, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 din Codul penal şi a infracţiunilor aflate în legătură directă cu infracţiuni de corupţie, prev. de art. 17 lit. a şi c din Legea nr. 78/2000;

2. Neînceperea urmăririi penale faţă de executorul judecătoresc Răileanu Cătălin-Ionuţ, sub aspectul săvârşirii infracţiunii de dare de mită, prev. de art. 255 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Pe baza examinării materialului de cercetare penală s-a reținut că, la data de 21.10.2010, numitul Albăstroiu Ilie, domiciliat în municipiul Bucureşti, str. Râmnicu Sărat, nr. 14, bl. 20J, sc.1, ap.24, sectorul 3, a sesizat Direcția Națională Anticorupție, prin plângere penală, sub aspectul săvârşirii unor infracţiuni asimilate corupţiei, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 din Codul penal, şi, respectiv, sub aspectul săvârşirii unor infracţiuni în legătură directă cu infracţiuni asimilate corupţiei, prev. de art. 17 lit. a şi c din Legea nr. 78/2000, de către mai mulți judecători de la Curtea de Apel Bucureşti - Costinu Viorica, Rotaru Cristina şi Mera Luciana.

Ulterior, la datele de 25.10.2010, 18.01.2011, 14.03.2011 şi 12.05.2011, numitul Albăstroiu Ilie a revenit asupra plângerii formulate, cu completări, în sensul că a solicitat să se efectueze cercetări penale şi faţă de alte persoane: judecătorii Pop Adriana-Roua, Cotta Florica şi Pană Maria, judecători la Curtea de Apel Bucureşti, precum şi împotriva lui Iorga Nicolae şi a lui Palade Luminiţa, procuror şi, respectiv, procuror general de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti; de asemenea, susnumitul a solicitat efectuarea de cercetări şi pentru alte infracţiuni de corupţie: dare de mită şi luare de mită.

Din conținutul plângerii penale formulate a rezultat că, prin ordonanță emisă în dosarul nr. 396/P/2007 (format în baza plângerii numitului Albăstroiu Ilie), din data de 29.03.2010, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti (procurorul Iorga Nicolae) a dispus scoaterea de sub urmărire a învinuitului Răileanu Cătălin-Ionuţ (executor judecătoresc), sub aspectul săvârşirii infracţiunii prev. de art. 249 alin.1 cu aplic. art. 41 alin.2 din Codul penal şi neînceperea urmăririi penale faţă de

Răileanu Cătălin-Ionuț, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 246, 289, 192, 323, 208-209, 217 din Codul penal față de Ursei Dănuț, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 246, 208-209 și 289 din Codul penal și față de Alexandru Constantin, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 290, 289, 215, 217, 192, 323, 26 rap. la art. 246 din Codul penal, iar prin rezoluția nr. 839/II-2/2010 din 17.05.2010 Procurorului General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București (procurorul Palade Luminița), s-a respins, ca nefondată, plângerea formulată de Albăstroiu Ilie împotriva ordonanței nr. 396/P/2007 din data de 29.03.2010.

A mai rezultat că împotriva ordonanței nr. 396/P/2007 din 29.03.2010 și a rezoluției nr. 839/II-2/2010 din 17.05.2010 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, Albăstroiu Ilie a formulat plângere, în condițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, la Curtea de Apel București, aceasta fiind respinsă, ca nefondată, prin decizia penală nr. 449/29.12.2010 (judecător Costinu Viorica) pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a II-a Penală, în dosarul nr. 5186/2/2010 (1508/2010).

Pe de altă parte, a rezultat că prin decizia civilă nr. 216/06.02.2009, pronunțată în dosarul 9070/301/2007, Curtea de Apel București - Secția a IV-a Civilă (judecătorii Cotta Florica, Pop Adriana-Roua, Pană Maria), a respins, ca nefundat, recursul declarat de Albăstroiu Ilie împotriva deciziei civile nr. 829/18.06.2008, pronunțată de Tribunalul București - Secția III-a Civilă.

De asemenea, a rezultat că prin decizia penală nr. 711/05.05.2010, pronunțată în dosarul 3085/2/2010, Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală (judecătorii Costinu Viorica, Rotaru Cristina, Mera Luciana) a respins, ca inadmisibilă, contestația în anulare formulată de Albăstroiu Ilie împotriva deciziei penale nr. 427/11.03.2010, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală.

Contestând legalitatea actelor de procedură și a soluțiilor pronunțate în dosarele anterior menționate, numitul Albăstroiu Ilie considerat că judecătorii Costinu Viorica, Rotaru Cristina, Mera Luciana, Pop Adriana-Roua, Cotta Florica, Pană Maria, procurorii și procurorii Iorga Nicolae și Palade Luminița, au încălcat normele de procedură civilă și penală, în ceea ce privește aducerea și aprecierea probelor și a situației în care se simulă să simțe și să îndreptățească faptul că acești

magistrați ar fi primit foloase materiale, de la partea adversă, pentru a-l favoriza pe numitul Răileanu Cătălin-Ionuț.

Procedându-se la efectuarea de *acte premergătoare*, pentru faptele sesizate de către numitul Albăstroiu Ilie, rezultatul cercetărilor a confirmat situația de fapt prezentată de către acesta din urmă. S-a constatat că, în afara actelor din dosarele penale și civile în care figurează ca parte, Albăstroiu Ilie nu deține și nici nu a putut indica dovezi în sensul celor sesizate, neexistând indicii de încălcare a atribuțiilor de serviciu, cu atât mai mult „bănuielile” numitului Albăstroiu Ilie neputând constitui, prin ele însese, un indice al săvârșirii unor infracțiuni de corupție, respectiv luare de mită, de către magistrații Costinu Viorica, Rotaru Cristina, Mera Luciana, Pop Adriana-Roua, Cotta Florica, Pană Maria, Iorga Nicolae și Palade Luminița.

Pe cale de consecință, în absența unor infracțiuni de corupție sau asimilate infracțiunilor de corupție, s-a constatat că nu sunt indicii nici cu privire la săvârșirea vreunei infracțiuni aflată în legătură directă cu infracțiunile anterior menționate.

Ulterior, la data de 28.03.2012, prin rezoluția Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -D.N.A – Secția de Combatere a Corupției nr. 195/II-2/2012, a fost respinsă, ca neîntemeiată, plângerea formulată de petiționar împotriva soluției pronunțate în dosarul nr. 280/P/2010, constatându-se că aceasta este legală și temeinică.

S-a reținut că, deși ar fi trebuit să indice organului de urmărire penală, în mod concret, care sunt mijloacele de probă de natură să susțină acuzele formulate, petiționarul, în considerații de maximă generalitate și afirmații lipsite de suport probator, insistă a susține că magistrații nominalizați în plângere au săvârșit fapte de corupție care ar rezulta, cu pregnanță, din modul în care se desfășoară ședințele de judecată în dosarele aflate pe rol.

Totodată, s-a constatat că, în evaluarea judiciară a probelor strânse în faza investigativ-preliminară, procurorul de caz, în mod corect, a arătat că nu există niciun indice cu privire la săvârșirea vreunei infracțiuni de corupție în cauză și că, astfel, nu se justifică emiterea unui act de acuzare.

Pe cale de consecință, s-a constatat că în spătă există o cauză de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale, aplicată corect de către procurorul de caz, și anume temeiul prev. de art. 10 lit.a Cod procedură penală (în sensul că faptele de corupție presupus comise lipsesc în materialitatea lor).

Nemulțumit de soluția procurorului, petiționarul s-a adresat cu plângere, în condițiile art. 278¹ Cod procedură penală, instanței de judecată competentă să judece infracțiunile reclamate, reiterând motivele de nelegalitate și netemeinicie formulate împotriva soluției dispuse în cauză.

În esență, petiționarul a solicitat admiterea plângerii, desființarea rezoluțiilor criticate și trimiterea cauzei la parchet în vederea începerii urmăririi penale și a trimiterii în judecată a persoanelor care se fac vinovate de săvârșirea infracțiunilor pentru care s-a formulat plângere, arătându-se nemulțumit de faptul că nu s-au făcut cercetări corespunzătoare în cauză.

La termenul de judecată din data de 19 noiembrie 2012, petiționarul Albăstroiu Ilie a solicitat sesizarea Curții Constituționale pentru a se pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a disp. art. 387 Cod procedură penală în raport de art. 16 pct. 1 și 2 și art. 21 pct. 1 și 2 din Constituția României, cerere care a fost respinsă de către instanță în baza art. 302 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992, ca inadmisibilă, pentru considerentele expuse în partea introductivă a prezentei hotărâri, respectiv motivat de aceea că dispozițiile art. 387 Cod procedură penală, nu au legătură cu obiectul cauzei, care este o plângere formulată de petiționar, în condițiile art. 278¹ Cod procedură penală.

Cu privire la plângerea formulată de petiționar împotriva soluției dispuse de procuror în prezența cauză, examinând actele și lucrările dosarului, Înalta Curte reține următoarele:

Plângerea adresată instanței de judecată competente de către persoana nemulțumită de modul în care a fost soluționată în cadrul Ministerului Public plângerea prevăzută de art. 275-278 Cod procedură penală are, între altele, natura juridică a unei căi de atac și vizează controlul judecătoresc al soluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale.

Această plângere, astfel cum a fost reglementată prin art. 278¹ Cod procedură penală, de natură a da eficiență dispozițiilor art. 21 din Constituția României și art. 13 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale investește instanța, sub un prim aspect, cu examinarea legalității și temeinicie rezoluției sau, după caz, a ordonanței atacate.

Cum soluționarea plângerii nu a fost reglementată printr-o procedură specială, aceasta este supusă regimului căilor ordinare

de atac și, ca atare, nu are aptitudinea provocării unui control judecătoresc în alte condiții decât cele prevăzute de legea procesual penală.

Rezultă, aşadar, că, sesizată cu plângerea menționată, instanța de judecată nu este investită cu atribuții de urmărire penală, aşa încât controlul judecătoresc privește exclusiv efectuarea actelor premergătoare sau, după caz, a urmăririi penale, cu respectarea dispozițiilor legii procesuale.

În raport de concluziile pe care această examinare le impune, cu referire la lucrările din dosarul cauzei și a oricăror înscrișuri noi prezentate, instanța de judecată competentă pronunță una din soluțiile prevăzute de art. 278¹ alin. 8 Cod procedură penală.

În prezenta cauză se constată că soluția adoptată de parchet este legală și temeinică, având în vedere intervenția art. 10 lit. a Cod procedură penală, împrejurare care a determinat în mod just pronunțarea soluției de neîncepere a urmăririi penale față de intimați, întrucât faptele reclamate nu există.

Analizarea modului în care s-a derulat cercetarea penală în cauză, observarea măsurilor dispuse de procuror, conduc la concluzia că toate actele efectuate sunt subscrise cadrului procesual legal, astfel încât criticiile formulate de petiționar se privesc ca fiind neîntemeiate.

Pentru considerentele expuse, având în vedere că din actele premergătoare efectuate rezultă că intimații nu au comis vreo faptă care să atragă răspunderea penală a acestora, Înalta Curte, în conformitate cu dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a Cod procedură penală, va respinge, ca nefondată, plângerea formulată împotriva rezoluției prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de magistrații Costinu Viorica, Rotaru Cristina, Mera Luciana, Pop Adriana-Roua, Cotta Florica, Pană Maria (judecători la Curtea de Apel București), Iorga Nicolae și Palade Luminița (procurori la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București), sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 254 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, a infracțiunii asimilate corupției, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 246 din Codul penal și a infracțiunilor aflate în legătură directă cu infracțiuni de corupție, prev. de art. 17 lit. a și c din Legea nr. 78/2000 și față de executorul judecătoresc Răileanu Cătălin-Ionuț, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 255 din Codul penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, rezoluție care va fi menținută.

În baza art. 192 al. 2 Cod procedură penală, petiționarul va fi obligat la plata cheltuielilor judiciare către stat, în sumă de 100 lei, conform dispozitivului.

**ÎN NIMICU ACESTE MOTIVE
ENUNȚUL LEGII
HOTĂRÂȘTE :**

Reșpinge, ca nefondată, plângerea formulată de petiționarul **Albaștroiu Ilie** împotriva rezoluției din 29.08.2011 emisă în dosarul nr. 280/P/2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casătie și Justiție – D.N.A - Secția de Combatere a Corupției, pe care o menține.

Obligă petiționarul la plata sumei de 100 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 19 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,

R. Cosma

JUDECĂTOR,

F. Dragomir

JUDECĂTOR,

I.A. Ilie

MAGISTRAT ASISTENT

M. Mustata

Red./Tehnored. MM